

Ziua Mondială a Teatrului

Dacă este adevărat că teatrul se impune prin capacitatea sa de a înțelege, de a încorpora și de a transmite experiențele umanității, inspirind curiozitate și vitalizând gândirea ;

dacă este adevărat că teatrul se nutrește dintr-un neobosit dialog cu existența, iar acest dialog este viu numai atîta vreme cît ia aminte la durerile și la năzuințele lumii, dînd putere acțiunii și creației revoluționare ;

dacă este adevărat că teatrul este dator să-și asume toate întrebările conștiinței și ale realității sociale, pentru a propune imagini exemplare ale omului, pentru a defini adevăratele sale dimensiuni morale, resursele sale de a construi viitorul, în acord cu năzuințele de mai bine și de mai frumos ;

dacă este adevărat că teatrul se conturează ca unul dintre cei mai luminați și mai fascinanți însuflețitori ai spiritului, și ai inimii, conlucrînd la realizarea unei orînduiri sociale superioare ;

dacă este adevărat că teatrul implică o lecție, o lecție despre viață, o lecție specifică, inimitabilă, o lecție demonstrînd că frumosul artistic nu se învață, nu se predă de la catedră, că el se dobîndește printr-o continuă perfecționare spirituală, printr-o neistovită aspirație spre însușirea acelor valori care dau sens trecerii noastre prin lume ;

dacă este adevărat că teatrul constituie un sediu în care, odată pătruns, omul învață să se înalțe pînă la sine, să se cunoască, să dobîndească încredere în posibilitățile sale de comunicare și să se pună în contact cu ceilalți semeni, indiferent dacă ei se află în aceeași sală ori pe alte meridiane ;

dacă este adevărat că teatrul contribuie, prin mijloacele sale distincte, la edificarea socialismului, la eforturile umanității, de a dura pe planetă o lume mai bună și mai dreaptă ;

atunci, e tot atît de adevărat că teatrul este dator să vegheze și să se dăruiască.

Să vegheze ca orice încălcare a aspirațiilor de libertate și de progres să fie sancționată, prin opere reamintind umanității misiunea sa etică și socială.

Să vegheze ca maturitatea de azi să nu îmbătrînească mîine valorile care i-au legănat tinerețea și care i-au legiferat independența și personalitatea în cîmpul artelor ; să vegheze pentru a nu deveni simplificator ori brutal, pentru a nu rămîne pecelluit în experiențe istovite prin repetiție.

Să se dăruiască în folosul generațiilor de azi și spre învățătura generațiilor de mîine ; să se dăruiască, îndrumînd, în primul rînd tineretul, la păstrarea, crearea și continuitatea tuturor valorilor care i-au asigurat ascensiunea și îi girează devenirea.